

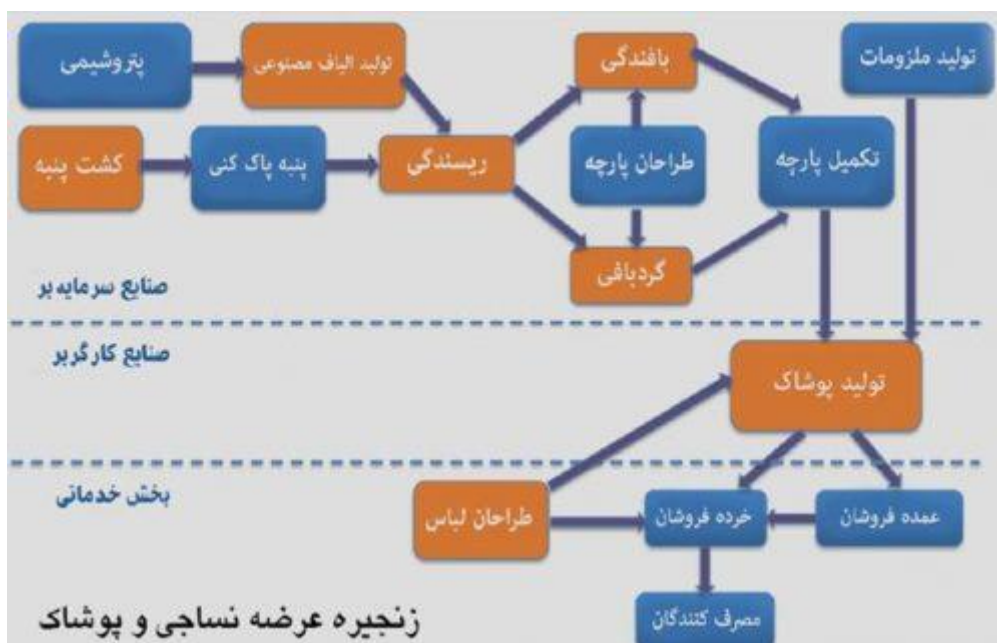
مردمی سازی اقتصاد در کارخانه نساجی بروجرد!

در اواخر مرداد ۱۴۰۲ در خبرها آمد که کارگران کارخانه نساجی^۱ بروجرد در اعتراض به اخراج گروهی از همکارانشان به اعتصاب علیه تصمیمات دستگاه مدیریت پیوستند و در محیط کارخانه دست به تجمع زدند.

رد این وضعیت را که بگیریم می بینیم که این مسئله ریشه دار است، و مدیریت کارخانه از چندین سال پیش هم دستمزدهای کارگران را به تعویق انداخته است و هم دست به اخراج های گروهی زده است. بی شک در پی این هجوم بی رحمانه ی کارخانه دار، کارگران نیز درس مبارزاتی خودشان را می آموزند.

موضوع چیست؟

کارخانه ی نساجی بروجرد از سال ۱۳۶۲ فعال است و محصولات نخ و پارچه تولید می کند. این پروژه دارای ۱۲۴ هزار متر مربع زیر بنا شامل ۵ کارخانه در یک مجموعه است. مجموع تولید کارخانه ها در سال حدود ۲۰ میلیون متر انواع پارچه های لباسی، ملحفه ای، پرده ای و رومبلی است.^۲

زنجیره ی عرضه ی نساجی و پوشاک

پیرو اجرای سیاست های اصلاحی اصل ۴۴ مصوب حاکمیت سرمایه داران در ایران، در سال ۱۳۸۹ این کارخانه به بخش خصوصی (غیردولتی) واگذار شد. در واقع طی این دوره سلسله ای از واگذاری ها در صنایع و معادن و دارایی های ملی صورت گرفته که کارخانه نساجی بروجرد هم شامل این واگذاری ها بوده است. حکومت اسم رمز این تجاوز را **مردمی سازی اقتصاد** گذاشته است، اما این مردمی سازی در عمل به معنای تعرض به زندگی مردم زحمتکش بوده است، به

^۱ نساجی سنتی (دستبافی) یکی از قدیمی ترین هنرها و حرف سنتی ایران محسوب می شود، می توان گفت در ۴۰۰۰ تا ۳۵۰۰ سال ق.م. بافندگی در شوش رایج بوده است. صنعت نساجی ایران متشکل از شرکت هایی است که در ریسندگی، بافندگی، کش بافی، رنگرزی، و چاپ فعالیت دارند و از الیاف طبیعی و مصنوعی برای تولید انواع پارچه های بافته و کش بافی شده استفاده می کنند. اقسام اصلی نساجی، پتو، فرش دست باف، فرش ماشینی، بافت های متفاوت پشم و همچنین پارچه و پوشاک است.

^۲ وب سایت شرکت نساجی بروجرد

معنای باز بودن دست سرمایه‌دار در ناچیز شمردن کارگران، رهایی سرمایه‌دار از تعهدات قراردادی و اساساً تنظیم قرارداد، عدم توجه به زمان کار و هرآنچه به زندگی همان «مردم» یا در واقع کارگران مربوط می‌شود. انصافاً نام‌گذاری بامسمایی است.

خط تولید توسط کارگران در حال کار است، محصولات تولید شده و به فروش می‌روند، اما دو ماه می‌گذرد و از دستمزدشان خبری نیست! هر اشاره‌ای در اعتراض به این وضع تهدید به اخراج کارگران را به همراه دارد.

کارگران مشغول مبارزه‌اند

کارگران بار دیگر اهمیت و قدرت خود را به صاحب کارخانه یادآوری می‌کنند. آنها علیرغم وجود فشارهای امنیتی بالا، دست به پیگیری مطالباتشان می‌زنند. ۲۵ نفر از همکاران کارگر این مجتمع تولیدی اخراج می‌شوند. کارگران دیگر در اعتراض به این وضع در تاریخ ۱۵ مرداد ۱۴۰۲ اعتصاب کرده و کارخانه می‌خواهد.

تأخیر در پرداخت دستمزد کارگران و اخراج‌های پی‌درپی در این کارخانه، زندگی کارگران را مختل کرده است. خبرهای خبرگزاری‌های رسمی سعی دارند که این وضعیت را در اخبار پوشش نداده و مسائل کارگری را سرهم‌بندی کرده و کمرنگ جلوه دهند، چنین است که تمام مبارزه‌ی کارگران در این تیتر خلاصه می‌شود: «*خاتمه‌ی اعتراض کارگران نساجی بروجرد / خطوط تولید فعال است*»^۳. این دست رسانه‌ها بنا به ضرورت‌های حکومت سرمایه، رسالت‌شان امیدواری دادن به مردم زحمتکش است تا آنها تحت هرشرایطی به تولید ثروت برای صاحبان سرمایه ادامه دهند. اما به چه قیمتی؟ خوب می‌دانیم که مشکلات کارخانه ریشه‌دار هستند.

حدود یک هفته بعد از اعتصاب اخیر کارگران، به ظاهر مدیریت مجاب می‌شود که بخشی از مطالبات کارگران را بپردازد. «*یک ماه حقوق کارگران پرداخت شد و کارگران تعدیلی نیز با عقد قرار داد (سه ماهه) موقتاً تا مشخص شدن وضعیت شغلی‌شان به کارخانه بازگشتند*».

کارگران بنا به تجربه به خوبی می‌دانند که تکرار این تجربه در شرایط آرام شدن مجدد فضای کارخانه برای سرمایه‌دار دور از انتظار نیست. آماده شدن هر چه بیشتر کارگران برای ایستادگی علیه این تحرکات سرمایه‌دار تنها راه ممکن برای کارگران می‌تواند باشد. این آمادگی از طریق حفظ اتحاد و ارتباط منسجم میان کارگران به جهت مقابله با دسیسه‌های صاحبان سرمایه به هدف تفرقه‌افکنی میان آنان است. کارگران آگاه می‌دانند که این صاحبان و مدافعان سرمایه لباس‌های مختلفی به تن دارند: صاحب کارخانه و تمامی خدم و حشم او در محیط کارخانه را همگی می‌شناسیم؛ حنای صاحبان دولت و سخنگویان آنها از مجلس گرفته تا خانه‌ی کارگر هم برای ما دیگر رنگی ندارد. اما از یاد نبریم که آنها هر روز لباس جدیدی برای خود می‌دوزند، این روزها حتی نام «عدالت‌خواهی» بر خود گذاشته و با نام و نان کارگران برای اربابان خود خوش خدمتی می‌کنند. کسانی که روزی گذارشان به آنها افتاده باشد دیده‌اند که تلاش آنها نیز جز به هدف ساکت کردن فریاد کارگران نیست.

کارگران نساجی بروجرد به ما می‌آموزند که بهبود زخم و رنج‌های ما تنها از مسیر بهبود شرایط دیگر کارگران می‌تواند محقق شود. بی‌تفاوتی و رقابت کارگری را به همدردی برای رفقای کارگر زحمتکش بدل کردن و بازیابی انسانیتی که نظام سودجویی و بهره‌کشی کنونی آن را تحقیر کرده است. پاینده باد این راه.

^۳ <https://www.ilna.ir/fa/tiny/news/138644>